

Een aanslag op het vrije woord, is een aanslag op ons allen

Posted on 26/6/2018

Vannacht is een bestelbusje het pand van De Telegraaf binnengereden. Hoewel er op dit moment nog niet veel informatie beschikbaar is, is wel duidelijk dat het een opzettelijke actie was. Een ongeluk is uitgesloten omdat je veel moeite moet doen om op die locatie te komen. Als ik mijn eigen interpretatie eraan mag geven, was iemand het blijkbaar niet eens met iets dat De Telegraaf schreef en vond hij of zij dat dit met geweld kracht bij moest worden gezet. Frappant detail is dat vorige week ook al een aanslag plaatsvond op een gebouw van de schrijvende pers.

Waarom wijd ik hier een blog aan? Heel simpel. Het is zoals de titel al zegt: een aanslag op het vrije woord, is een aanslag op ons allen. Wanneer we niet meer mogen, kunnen of durven schrijven wat we willen, is het hek van de dam. Dan vervallen we tot een gecensureerde angstcultuur. Gelukkig is het in ons land voor journalisten nog redelijk veilig om hun werk te doen, in vergelijking met andere landen, maar een actie zoals die van vannacht komt bij hen hard aan. Het is ook niet de eerste keer dat zoiets gebeurt. De meeste bedreigingen halen om begrijpelijk redenen het nieuws niet, alleen wanneer er echt een gerichte actie plaatsvindt komt het in de openbaarheid. Ik herinner mij bijvoorbeeld nog goed de aanslagen in de jaren 80 van de vorige eeuw, op gebouwen van de Sythoff Pers (in die tijd bracht ik zelf de Haagsche Courant rond, vandaar). De krant had zich kritisch uitgelaten over een incasso-annex particuliere-recherchebureau en dat vond de eigenaar niet zo leuk. Een reeks vernielingen, branden en zelfs een aanslag met een autobom waren het gevolg. Uiteraard mag je het oneens zijn met wat de pers publiceert, alleen dan zijn er andere kanalen om je recht te halen. Lieden die in zo'n geval naar middelen van geweld grijpen, horen naar mijn mening niet in onze samenleving thuis.

Ik ben zelf geen journalist. Wat dat betreft heb ik het makkelijk. Ik schrijf wel en daarbij zal ik best wel eens iemand voor het hoofd stoten. Je mag kritiek hebben op mijn schrijfsels en zelfs met mij in discussie gaan. Niet dat het mij veel uitmaakt overigens. Ik schrijf wat ik denk en ik denk wat ik wil. Ik moet er niet aan denken dat ik bij mijn boeken een afweging moet maken of ik iets wel of niet kan schrijven. Natuurlijk zijn er grenzen van respect die ik in acht neem maar verder vertrouw ik aan het papier toe wat ik wil. Daarbij laat ik mij door niemand tegenhouden.

Laten we er met z'n allen voor waken dat onze journalisten vrij hun werk kunnen blijven doen. De pen is immers machtiger dan het zwaard.